

二

הלוקח עובר תמורו פרק ראשון

בכורות

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

- [illegible]

הגהות הב"ח

- (א) רש"י ד"ה סה למוות וכל
 פטור: (ב) ד"ה כנפך וכו' ממש
 חמשה שקלים: (ג) ד"ה
 חקשות וכו' אם כתיב ויפס
 חמשיה כסף שרשך עילו
 וכו': (ד) ד"ה תדע וכו' ומתחיל
 הס"ד ולח"כ מ"ס דילכוא לא
 הו: (ה) ד"ה ומצריים נמי
 לא: (ו) ד"ה והכתיב ט' וכו'
 לבנו ישראל מן העד:

רבינו גרשום

- דבכזו לזס סטורין ככמרבר
היכא דפטרז. כהוויתן יהז:
וממאי דבשה. ברמרבר דכתי
ואז כחמת הלזס חתז כרמת
דבשה פטרז סטור חמור ישראל
דילמא כפטר סטורז לזסז פזר.
נאמר כספז דלזרז. דכתיב
וכל ככור ארס ככזר חסדה
ומתז פזרז כספז: ונאמר שז
לזרז. דכתיב חסדה שז:

כְּהֵינִם לְיֹסֵם? דִּמְהֵא ק"ו לֹא שְׁמַעֲיִן אֵלָּה
כֹּה יְלִי נַפְטוּרִי פַעֲרִי חֲמוּרִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל
הָיוּ לִּי עֲדָה לְדַמְקָע לִיפִקֵּעַ: כִּכֵּף תְּרוֹמָה.
זֶה מִן חֲדָשׁ תַּפְדֵּה שְׁבָרֵךְ כִּכֵּף חֲדָשׁ.
שְׁקִלִים: שֶׁה לְיִרּוּחַ. עֲזָרִי (ב) וַפֶּסֶר
חֲמוּר תַּפְדֵּה נִשֵּׂה: כִּכֵּף פֶּדוּ בִּכּוּרִים
בְּחֹתֶם שְׁעֵה דִמְכִּיז (בַּמֶּגֶד) וְלִקְחַת
חֲמַטֵּם (ג) שְׁקִלִים לְנִגְלוּתָהּ: וְהַקְדָּשׁ.
(וּקְרָא) (ד) וְאֵלֶם תִּקְרָאֵם יִגְאֵל אֵלָּה
בִּימֵי (ה) וְגו' וּמַעֲשֵׂר שֶׁי דִמְכִּיז (וּבְדִרִם
(ז) וּתְמַתָּה כִּכֵּף הַיִּלְכֵךְ פֶּדוּ בִּי בִּכּוּרֵי
בְּמַדְרָג לְדִלּוּרֹת חֲדָשׁ נִשֵּׂה אֲשִׁין פִּצּוּרִין
(ח) לְהַקְדָּשׁ: וְעַמֵּם שֶׁלֹּא נִמְנָו וְכִיֹּרִי
בְּהַמַּת יִשְׂרָאֵל מִדְּלֹא מִנֶּה הִכְחוּב
עֲרִידִים בְּנִמְהָה כִּמו שְׁמֹנֶה חֲלָדִם
שֶׁלֶשֶׁה וַשְּׁבַעִים וּמֵאָחִים: (י) דִּלֵּא
הוּא. לֶכֶן לְיִשְׂרָאֵל בְּהַמַּת טוֹבָה לְבָלִים:
וְדִילֵמָא אֲשִׁילוּ הִכִּי. דִּמְקַנֵּה רַב הִיָּה
לְגַמִּי רֶחֱוִין ק"ח"ה לֹא הוּא עֲרִיף בְּנִמְהָה
שִׁיּוֹ בְּכּוּרֵי בְּהַמַּת יִשְׂרָאֵל: עֲרִידִים עַל
פְּסוּיִם בְּהַמַּת לֵבִי. וְיֹאמֵר. הֵא
דִמְכִּיז בְּהַמַּת הָאִלִּים בְּהַמַּת טוֹבָה
שְׁמַעֲמֵה דְבִלְשָׁאנֵךְ בִּנְיֹטֵה (וִינֵה) (י) עֲרִידִים
וְיִשְׁמַעֲמֵה רַבֵּה אֲלֵמָא בְּהַמַּת טוֹבָה
שְׁמַעֲמֵה: אֵס כֵּן. דְּבַהֲמַת לֵבִים
(וּבְהַמַּת) דִּישְׂרָאֵל תְּרִיִּיחִי) טוֹבָה
שְׁמַעֲמֵה לִימְחַבְּרִי קֶרֶף כִּי הִדְרִי
דְּבִלְשָׁנֵךְ אֲלֵמָא לְיִגְלוּרֵי אֲשִׁין חֲדָשׁ

מחשבת קדושה בלתי-מנוחית ופורה זו
טובה: **מינאל**. במתנתיותן ופורה זו
כשה פעמים הרבה שאם חזר וקנאו
מיד ההסל נאמנו לו חזר ופורה
בו פטר חמור **אחר: ורבי מינאל**.
דאמר שה אחד של בן לוי כ"י עממא
דמחנ' קמפוש והכי קאמר רי: לא
קדשו כבורות. שטלדו במדבר:
דמעיקרא. במדבר. והאי קדש לו כל
כבור מוקי ליה ריש לקיש במארים
אכל במדבר לא קדשו מדמכיו כי
יבאין וידר והעברת לו פטר רחס:
בכמות. לא אחד בנה מזבח מקריב
עליו ומשהוקם השכן ואסרו דלמכיו
ויקראו: ואל פתח אהל מועד לא
הביאו: וזו: **ועבורה** כבורות.
בכורי ישראל היו מקריבים ומכאן
ואילן הסנים אלמא כבורות קדשו
דאין לא **תימא הכי**. אלא כחות שטלדו
במדבר: בן שנה עד עבודה. הלא
שטלא ממיארים עד שזוקס המשכן
שחא חדא הוא דלואי: דלא פסיק.
קדושם כבורות דהך שטלדו במדבר
קדשו איכא למימר דמעיקרא שטלדו
(ח) **מכאן** דקדושתיהון קיימי רי:
ומינס. איכא למשעבדא דקדשו כבורות
במדבר דקמי איתו ליה מכלל דמכאן
ואילן לא קרוב שום ראשון הקריבו
ככרי בכמה סוגים ממארים: **מעיקרא**
לא. שחא סיה יוכל לא אחד לעשות
מזבח להקריב כבורות שלו דחובות לא
וקדשו כמות יחיד: וסו **לקדש**.
לעולם לכשיכנסו לארץ: (ח) **במארים**
לא **קדוש**. במארים. והא מדור כולו לעיל

ולד דהא האי מעשה בשנה שנייה הוא:
ופסקו

ולדורות מגלן אמר קרא יהוה לי הללוים והיו
בהווייתן יהוה וממאי דבשה אמר רב חסדא
נאמר כסף לדורות ונאמר ששה לדורות מה
כסף האמור לדורות בו פדו לדורות בו פדו
לאותה שעה אף שה האמור לדורות בו פדו
לדורות בו פדו באותה שעה מה לכסף שכן
פודין בו הקדשות ומעשר שני אלא אמר קרא
אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור
הבהמה הטמאה תפדה מה בכור אדם לא
תלקת בין לדורות בין לאותה שעה בכסף אף
בבהמה טמאה אלא תחלוק בו בין לדורות בין
לאותה שעה בשה אמר ר' חנינא שה אחד
של כל בלוי פטר כמה פטרי חמורים מירשלא
אמר אביי תדע ^א שהרי מנה הכתוב עורפים
באדם ולא מנה עורפין בבהמה ממאי דילמא
לא הוי נפיש להו בהמות טובא לא ס"ד
דכתוב ^ב וימקנה רב היה לבני ראובן ולבני
גיד דילמא אפילו הכי פשוטים דלויים הוו
גימין לבדדי בכורי ישראל אמר קרא ואת
הגמלים הלויים תחת בהמהם בהמה אחת תחת

ה' א"כ ליכתוב קרא או כהמה תחת בהמה
המת תחת בהמתם ש"מ חד פטר טובא אמר
ה' בו פעמים הרבה ור' חנינא מעמא דמתני'
דה' בו פעמים הרבה משום דשה אחד של בן
ישראל איתמר ר' יוחנן אינון קדשו בכורות
קדשו בכורות במדבר ר' יוחנן אמר קדשו
ליקדשו כדכתיב 'קדש לי כל בכור וריש
מדבר מדכתיב * והיה כי יביאך וכתיב בתריה
וש איתביה רבי יוחנן לריש לקיש ^יעד שלא
ת עובדה ובכורות אמר ליה באותן שיצאו
לא תימא הכי בן שנה רב מעיבר עובדה הוא
קא קשיא ליה אי אמרת בשלמא דלא פסק
לא פקעא קדושתיהו אלא אי אמרת דפסק
פקעא ליה קדושתיהו ואידך דקדוש קדוש
אותו היום שהוקם המשכן קרבו להם בישראל
בכורות ומעשרות הכי נמי באותן שיצאו
דקדבו מיכן ואילך לא קרבו איכא דאמרי
ותו היום שהוקם המשכן קרבו להם ישראל
בכורות ומעשרות אותו היום אין מיכן ואילך
ואי קמשמע לן מאותו היום אין מעיקרא לא
יוב תא שמע נמצאת אתה אומר בשלשה
במצרים ובמדבר ובכניסתן ישראל ^ז לארץ
בכור במדבר הוא אומר ^י כי לי כל בכור בבני
ישראל והיה כי יביאך והעברת אמר רב נחמן בר
הבכורות ליקדש ולא קדשו ובמצרים נמי לא
מהן קדשו ומהן לא קדשו מתקופה לה רב
^יפקוד כל בכור זכר לבני ישראל אלא אי
מר קדשו ולא פסקו וריש לקיש אמר קדשו
ופסקו

כָּכֹר וְכָר. (1) . מִזֵּן חֶדֶשׁ וּמַעֲלָה וּבֵן חֶדֶשׁ וְדֹאֵי כַּמְדָּבָר

הנה לכספך שבן מורדן בו הקדש ובעשר שני.
 שכן חזון מעמד וקדשך ושער דלמלמתי
 ירש מעמס ששן כספך כספך ואל טעמס שה
 ויבשר לכספך כשיו דמלתי לקמן: **וְסוּדָה** בה
 קננהו ואל כן אחר שדמתי לו חסר וסודה
 שפסוק קאי "למקן כספיקון ד" (ע) דקמתי
 אחר אחר בכרה וואתל אל בכרה ילדה
 ואל וקננהו תמרים וואתל לעמלמ ונכספך
 אל שאל אל מדו הולך למחמי שחור וסודה
 ון ספק אחר פטמים הכרה ון קננה
 וואלפס קאי דקמתי כתר היל ונכמ לעמ
 ההשכר ומקויל ילי נכמ (ז) כספך אלל
 וסודה אלל אפס למימד פודה וחרר
 וסודה כל קנן סואד דיל ישראל ארן נתן
 יהא חנן לקמן כספיקון (ט) שמי חמורתי
 בכר ילדו שני וילדו שני שני וילדו שני
 נכמ: (י) קדש וברוכים (כס) כספך.
 א כסור אלל ואל כסור כסמה וואל דפרק
 יעיל אשמי מנכור הכהה סוהרה ילעסור
 הכהה סוהרה ילדוה כספיקה הכהה
 ישראל סוהרה ארן ואל אליה דרש
 לקמן לפי סכמה של עכשו ומיהו ולי
 וקננהו לקמן הקדשך כחומס הקדשים
 וואל דקמן פסוק וסא: **אֲתוּרָה** הויה
 חסר ואל וילך אל קרוב ואשני דנדרים ונדבות
 וקרב משם וילך משום כסריות קאי חסור
 וסיוס: **אֲלֵא** א"י מיתבסא ב"ה למקסא
 ואל נאמרו ה"י מיתבסא דלעיל וכה"ג
 וואל דרש חסול (יבמה דל לה וסא)
 ואל אלמנה חסול ונכרמל דמנהגה
 וסא: (יג) וסרה חסול (מס דל קמ) נגז
 מיו מוסמסין נכמה דוכתי איסל טובא: (יד)

[illegible][illegible]

ו. הוֹדוּ כְּהֵנָּה לַיהוָה לְעֹבְדֵי הַבַּיִת הַזֶּה לְעַד עֲלֵמָה וְיָבוֹא.

עין משפט
גר מצוה

א מ"י פ"ב מהל' בטרס
הל' פתג פשין קמא טוש"פ
י"ד פ"ר שסא פק"א:
[שר"פ שס סע"י ה כהנא:]

מוסף רע"י

תורה בו פעמים הרבה. שאל
זר כהן ונתן לו לישראל ויש לו
טרי תגרים יכול לפדותנו
לפנינו (ע). ועבודה בבכורות.
דכתיב (שמות כד) וישלח את נערי
בני ישראל וגו' (נביאים יבב).

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]

ל ישראל ורוח הוא ונוד קשה
 ויהי ודאא סבר אבי דין הוא
 ודאפריך בר סהר ל קמן לה
 חייב אק (כו) [כ] סהר לה ש
 נליון וק"ק ליסנא דהק' חאב לפי
 קא ליישב סבר כמו שמש
 וקיו' וזמכבור בחסא סהר
 משטר חמור בריקס ומחנ' לה
 וחתור וקנאס וסמא קס' לאינו
 וחתור וקנאס לעיל מינה א' כבור
 חסרה בו פטר חמור ב' ראב ב' כולל
 מייירי חסר חז ממחא דר יריב: פ
 ורבא דאמר לאז מנחה כבור
 ליה

והחוקמה ההיא (ברייחא) [מתניתין] וקם המשכן: אלא אי אמרת דספ' וק' קדושהיהו ואינהו עבדי, והנך יוסי' הוא קרוב בכורות מיכן וא' מדבר (ימאי מיל') אותו היום ק' מצאת אתה אומר הא ברייחא קמו' מדבר לא מרשו איכ' במצרים נג'

א. נראה דג"ל משו"ה הוא משום דשה אחד פטר כמה פטרי חמורין ומקרא יכו.